

Κυριακή 22η Ὀκτωβρίου 2023

Κυριακή ΣΤ' Λουκᾶ.

(Λουκ. 8, 27 – 39).

«σωφρονοῦντα παρά τούς πόδας τοῦ Ἰησοῦ» (Λουκ. 8, 35).

Ὁ μεγαλύτερος ἐχθρός τοῦ ἀνθρώπου ἦταν καί εἶναι πάντοτε ὁ μισόκαλος διάβολος. Τό κύριο ἔργο τοῦ διαβόλου ἐπικεντρώνεται στό νά δηλητηριάζει τήν ἀνθρώπινη σκέψη μέ τά ψέματά του καί νά καθιστᾶ τόν ἄνθρωπο ἄφρονα. Τοῦτο φαίνεται ξεκάθαρα στίς περιπτώσεις τῶν δαιμονισμένων, ὅπου ἡ συμπεριφορά τους χαρακτηρίζεται ἀπό ἀφροσύνη. Σήμερα λοιπόν, πού ὁ Χριστός ἐλευθερώνει ἀπό τίς δυνάμεις τοῦ διαβόλου τόν δαιμονισμένο στά Γάδαρα, βλέπουμε τόν θεραπευμένο αὐτό ἄνθρωπο *«σωφρονοῦντα παρά τούς πόδας τοῦ Ἰησοῦ»*.

Ἡ περίπτωση του μᾶς διδάσκει πώς ὁ διάβολος δέν ἀνέχεται τήν ποιότητα τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπειδή ὁ ἴδιος ἔχασε τή δόξα τοῦ Θεοῦ, ζηλεύει θανάσιμα τόν ἄνθρωπο, πού μέ τή σκέψη καί τόν νοῦ μπορεί νά ὑπερβεῖ τά χαμερπῆ αὐτοῦ τοῦ κόσμου καί νά ἀγγίξει τά κράσπεδα τῆς Ἁγίας Τριάδας. Δέν κουράζεται, λοιπόν, νά προσπαθεῖ νά πλήξει τό κύριο ἐργαλεῖο τῆς ἀνθρώπινης μεγαλοσύνης, τό ὁποῖο εἶναι ἡ φρόνηση.

Δυστυχῶς ἡ σύγχρονη πραγματικότητα ἀποδεικνύει ὅτι ὁ διάβολος ἔχει πετύχει στό ἔργο του. Πλήττει τούς ἀνθρώπους ἐσωτερικά, μυστικά καί ἀθόρυβα. Σκοτίζει τήν ἀνθρώπινη σκέψη. Ὅδηγεῖ τούς ἀνθρώπους ἀπό παραλογισμό σέ παραλογισμό. Τούς γκρεμίζει σέ μία ἀπίστευτη ἀνοησία, ἡ ὁποία ἔρχεται σέ εὐθεία ἀντίθεση μέ τήν ἱλιγγιώδη τεχνολογική πρόοδο καί τά ὑπόλοιπα ἐπιτεύγματα τῆς ἐποχῆς μας. Ὁ παραλογισμός καί ἡ ἀφροσύνη ἔχουν

ἐπικρατήσῃ πλέον τόσο πολύ, πού ἡ ἀπλή λογική εἶναι ζητούμενο ἢ καί παράξενο, ὅταν ὑπάρχει.

Τά κύρια γνωρίσματα τῆς σωφροσύνης, στήν ὁποία ἔρχεται ὁ ἄνθρωπος πού δέχεται τή θεραπευτική παρουσία τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἡ ταπείνωση, ἡ εὐπρέπεια καί ἡ ἀγάπη.

Ὅποιος ἔχει σωφροσύνη, εἶναι ταπεινός. Δέν κομπάζει γιά τόν ἑαυτό του, γιά τά κατορθώματά του, γιά τήν ἐργασία του, γιά τίς ἐπιδόσεις τῶν παιδιῶν του, γιά τή θέση του στήν κοινωνία, γιά τό μέγεθος τοῦ πλούτου του καί γιά τά ὑπάρχοντά του. Δέν διαφημίζει τίς πράξεις του. Δέν μιλάει γιά τίς ἐπιτυχίες του. Δέν προκαλεῖ τό ἐνδιαφέρον τῶν ἄλλων γιά τό πρόσωπό του. Δέν ἐπιθυμεῖ νά βρισκεται συνεχῶς στήν κορυφή ἢ στό ἐπίκεντρο. Δέν κυνηγάει τίς πρῶτες θέσεις, γιά νά φαίνεται, οὔτε καί τίς τελευταῖες, γιά νά γίνεται ἀξιοσυμπάθητος. Ἡ φιλοδοξία του εἶναι νά

περνάει άπαρατήρητος. Ό άνθρωπος πού έχει σωφροσύνη δέν προκαλεί. Δέν έχει άλαζονική συμπεριφορά. Συμπεριφέρεται μέ εϋγένεια, μέ ύποχωρητικότητα, μέ άρχοντική μετριότητα, μέ καταδεκτικότητα, ήσυχα και άθόρυβα. Γίνεται συμπαθής και άγαπητός, όχι επειδή τό επιδιώκει, αλλά επειδή οι άλλοι νιώθουν άνετα και ξεκούραστα μαζί του. Ό άνθρωπος τής σωφροσύνης στέκεται μυαλωμένα και άπέναντι στον Θεό. Δέν προσβάλλει τόν Θεό. Δέν προκαλεί τόν Θεό. Όταν έρχονται δυσκολίες και προβλήματα, δέν ζητάει από τόν Θεό τό «γιατί». Ό σώφρων άνθρωπος δέν μιλάει για τό Θεό βιαστικά και πρόχειρα. Δέν θεολογεί χωρίς τό κατάλληλο βίωμα. Δέν αποφθέγγεται για θέματα πίστεως, άλλ' αφήνει τήν Έκκλησία νά προηγηθεί σ' αυτά τά ζητήματα και νά όρθοτομήσει τόν λόγο τής αλήθειας. Ό άνθρωπος τής σωφροσύνης είναι ό άνθρωπος του μέτρου και τής άρμονίας, τής

ήσυχίας καί τῆς ἀνάπαυσης, ὄχι τῆς ταραχῆς, τῆς ἀδιακρισίας, τῆς σύγκρουσης καί τῆς σύγχυσης. Ὁ σώφρων ἄνθρωπος εἶναι σάν τή λεπτή αὔρα, δροσίζει, χωρίς νά μαστιγώνει. Δέν πληγώνει. Ἐπουλώνει καί οἰκοδομεῖ.

Τό δεύτερο γνώρισμα τοῦ σώφρονα ἀνθρώπου εἶναι ἡ εὐπρέπεια. Ἡ κάθε εἶδους ἀπρέπεια δέν ταιριάζει στόν μυαλωμένο ἄνθρωπο. Ὁ δαιμονισμένος, ὅσο ἦταν κάτω ἀπό τήν τυραννία τοῦ διαβόλου, ἔκανε συνεχῶς ἀπρέπειες καί ἀνοησίες. Ὅταν θεραπεύεται ἀπό τή σατανική ἐπίδραση, στέκεται «παρά τούς πόδας τοῦ Ἰησοῦ» ντυμένος, εὐπρεπῆς καί σοβαρός. Ἡ ἀπρέπεια δέν συνάδει μέ τή φρόνηση. Ἡ ἀπρέπεια προσβάλλει τήν ἀνθρώπινη σκέψη, διότι ἀναμοχλεύει τά κατώτερα ἔνστικτα. Ἡ ἀπρέπεια γελοιοποιεῖ τόν ἄνθρωπο. Τοῦ ἀφαιρεῖ τήν ἀξιοπρέπεια. Τόν ἐξομοιώνει μέ τήν ἄλογη φύση, καθώς τόν ἐγκλωβίζει στίς ζωώδεις ἀνάγκες. Τόν κάνει

υπόδουλο τῶν παθῶν του. Μάλιστα τόν
 ἐξευτελίζει τόσο πολύ, ὥστε φτάνει στό σημεῖο
 νά χάνει κάθε ὄριο, κάθε ἴχνος αἰδοῦς, κάθε
 συστολή. Πληγώνει τόσο πολύ τή σκέψη του,
 ὥστε διαστρέφει τήν ἀλήθεια. Περιφρονεῖ ὅλα
 ὅσα κάνουν τόν ἄνθρωπο ξεχωριστό. Ὅσα κά-
 νουν τόν ἄνθρωπο κτηνώδη καί γαιώδη, τά δι-
 αφημίζει καί τά δικαιολογεῖ. Κάνει τόν
 ἄνθρωπο περήφανο γιά τίς πτώσεις καί γιά τά
 πάθη του. Ὁ ἀπρεπής καί ἀνόητος ἄνθρωπος
 νομίζει ὅτι εἶναι ἔξυπνος καί ξεχωριστός, ἐνῶ
 στήν πραγματικότητα εἶναι γελοῖος καί
 ἀποκρουστικός. Ἡ σωφροσύνη ὅμως φέρνει
 τήν εὐπρέπεια, διότι βάζει τόν ἄνθρωπο νά
 συμπεριφέρεται μέ βάση τήν ἁρμονία τῶν δυ-
 νάμεων τῆς ψυχῆς του καί ὄχι μέ βάση τά
 ἔνστικτα καί τά πάθη του.

Τό τρίτο γνώρισμα τοῦ σώφρονα
 ἀνθρώπου εἶναι ἡ ἀγάπη. Βλέπουμε τόν πρῶην
 δαιμονισμένο «σωφρονοῦντα παρά τούς πόδας

του Ἰησοῦ». Ἄφοῦ ἀπαλλάχτηκε ἀπό τίς δαιμονικές ἐνέργειες, βρῆκε τό μυαλό του. Ἡ σωφροσύνη γέννησε τήν εὐγνωμοσύνη. Ἡ εὐγνωμοσύνη ἔφερε τήν ἀγάπη πρὸς τόν εὐεργέτη του. Μένει κοντά στόν Χριστό ὄχι ἀπό φόβο ἢ κάποια προσδοκία, ἀλλά ἀπό καθαρή ἀγάπη. Θέλει νά ἀκολουθήσει τόν Χριστό γιά πάντα, ἀλλά ὁ Κύριος τοῦ ἀναθέτει μία πολύ ὑψηλή ἀποστολή. Τόν κάνει ἱεραπόστολο στους συμπατριῶτες του. Τοῦ ἀναθέτει τό ἔργο νά διηγεῖται τά δῶρα πού ἔλαβε ἀπό τόν Θεό. Ἡ ἀγνή καί καθαρή ἀγάπη εἶναι ἡ δόξα τῆς σωφροσύνης. Ὁ ἐχέφρων ἄνθρωπος ἀγαπάει, διότι αὐτό τόν γεμίζει καί τόν ἀνεβάζει. Ἡ ἀγάπη φέρνει ἐσωτερική πληρότητα, ἡσυχία, καί μυστική ἱκανοποίηση. Ἡ φρόνηση ὁδηγεῖ στήν ἀγάπη, διότι ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ μόνη πηγὴ τῆς ἀληθινῆς χαρᾶς. Καμία χαρά δέν συγκρίνεται μέ τή χαρά πού νιώθει κάποιος, ὅταν ἀγαπάει ἀληθινά καί θυσιαστι-

κά. Ὁ μυαλωμένος ἄνθρωπος ἀγαπάει τόν Θεό, τόν ἑαυτό του, τόν διπλανό του, τή φύση καί ὅλα τά πλάσματα γύρω του, διότι ἡ ἀγάπη εἶναι ὁ σκοπός καί ἡ δικαίωση κάθε σκέψης του. Ὁ πραγματικά ἔξυπνος ἄνθρωπος εἶναι αὐτός πού στοχάζεται γιά τήν ἀγάπη. Ὅποιος μισεῖ γίνεται ἀνόητος, διότι τό μίσος καί ἡ κακία εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἀνοησία τοῦ ἀνθρώπου, ἀφοῦ μέ μαθηματική ἀκρίβεια ὁδηγοῦν στή δυστυχία καί στήν ἀπαρηγόρητη μοναξιά.

Ὁ δαιμονισμένος τῶν Γαδαρηνῶν σήμερα γίνεται ὁ δάσκαλος τῆς σωφροσύνης, ἡ ὁποία φανερώνεται μέσα ἀπό τήν ταπείνωση, τήν εὐπρέπεια καί τήν ἀγάπη. Ἄς πάρουμε τό μάθημά μας ἀπό ἐκεῖνον, γιά νά βιώνουμε τήν ἀπρόσκοπτη κοινωνία μέ τόν Χριστό. Νά γινώμαστε συνεπεῖς μαθητές Του, νά Τόν δοξάζουμε μέ τά ἔργα μας καί νά Τόν εὐχαριστοῦμε γιά τά δῶρα καί τίς εὐεργεσίες Του. Ἀμήν.